

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/48/2012
Identifikačné číslo spisu:	7010234142
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7010234142.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Petra Melichera, v právnej veci žalobkyne H. J. X., advokátky, AK so sídlom T. XX, X., proti žalovanému Predsedníctvu Slovenskej advokátskej komory, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Bušovou, so sídlom advokátskej kancelárie Tobrucká 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. P-59/09:216/2009 zo dňa 20. apríla 2009, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13906/2010-49 z 13. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13906/2010-49 z 13. júna 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. P-59/09:216/2009 zo dňa 20. apríla 2009, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov(ďalej len „zákon o advokácii“) s použitím § 33 písm. c/ disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „SAK“) zmenil rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu zo dňa 28. apríla 2009, sp. zn. DS IV-54/09:216/2009 a uznal žalobkyňu vinnou z toho, že napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 15C/9/2005 z 8. apríla 2008 v spojení s opravným uznesením z 25. apríla 2008 sp. zn. 15C/90/2005 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/148/2008 z 12. septembra 2008 bola zaviazaná zaplatiť sťažovateľke O. F. sumu 7300 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom vrátenia časti zálohy na trovy obhajoby, takto nespravila, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a preto jej podľa § 56 ods. 1 písm. c/ zákona o advokácii bola uložená sankcia- peňažná pokuta vo výške 200 €.

Krajský súd v Košiciach svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bolo

preukázané, že v danom prípade žalobkyňa daný skutok, kladený jej za vinu spáchala, pretože nerešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie všeobecného súdu a povinnosť ním uloženú v určenej lehote nesplnila. Tento skutok bol však správnymi orgánmi odchyľne posúdený. Preto bolo žalovaným, podľa názoru krajského súdu správne, zmenené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v časti týkajúcej sa špecifikácie disciplinárneho previnenia (porušenie § 18 ods. 3 zákona o advokácii). Ak si advokát nesplní svoj záväzok vyplývajúci mu z právoplatného rozhodnutia, zakladá to disciplinárne previnenie v zmysle platnej právnej úpravy. Podľa krajského súdu na správanie a konanie advokáta pri výkone advokácie sú kladené ďaleko prísnejšie morálne a etické kritériá, než v bežnom živote. Preto, súd považoval postup žalobkyne za taký, ktorým vážnym spôsobom znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu a dopustila sa tak disciplinárneho previnenia. Krajský súd zároveň poukázal na skutočnosť, že citované rozhodnutie všeobecného súdu nebolo zrušené a súd ním bol pri rozhodovaní viazaný a nebol oprávnený ho preskúmať, pričom z rozhodnutia je zrejmé, že o povinnosť uloženú fyzickej osobe, ale advokátovi a aj keď žalobkyňa dodatočne po vydaní rozhodnutia správneho orgánu svoju povinnosť splnila dospel krajský súd zhodne so žalovaným k záveru, že k porušeniu povinnosti zo strany žalobkyne došlo. Ďalšie námietky týkajúce sa procesného postupu považoval súd za nedôvodné. A právne bezvýznamné.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že ju neúspešnej žalobkyni nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom ustanovenej lehote žalobkyňa odvolanie a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie, respektíve aby zrušil aj prvostupňové rozhodnutie.

Žalobkyňa namietala, že rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, je nezákonné a nezákonný je aj postup žalovaného, ale tiež aj prvostupňového správneho orgánu, pri ktorom boli porušované príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Žalobkyňa ďalej poukázala na ust. § 157 ods. 2 OSP tvrdiac, že rozsudok prvostupňového súdu absentuje vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Žalobkyňa si neuplatnila náhradu trov konania a ani ich nevyčísľila.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Podľa jeho názoru krajský súd dospel k správne mu záveru, pričom bol dostatočne zistený skutkový stav a krajský súd sa v odôvodnení dostatočne zaoberal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli v súdnom konaní prednesené a v medziach podanej žaloby ich vyhodnotil. Tvrdenia uvádzané žalobkyňou nie sú v súlade so skutočnosťou. Predseda revíznej komisie nenavrhol uložiť trest vo výške 100 násobku minimálnej mzdy a verejné pokarhanie, ale navrhol uložiť verejné napomenutie alebo peňažný trest, pričom horná výška sankcie vyplýva z ust. § 56 ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z. z. V vyjadrení odvolania poukázala žal. na priebeh vzťahu medzi ňou a klientkou, ktorý vyústil do rozhodnutí všeobecných súdov, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná vrátiť svojej klientke sumu 7300 Sk. Takisto uviedla, ako sa komora vysporiadala so sťažnosťami klientky na advokátku v predchádzajúcom konaní, kedy bola táto odkázaná na podanie žaloby na advokátku, ak sa domnieva, že jej mala vrátiť preplatok zo zaplateného preddavku na trovy právneho zastúpenia. Zároveň žalovaná uviedla, že odvolací orgán znížil sankciu pre žalobkyňu, nakoľko táto si po vydaní rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu splnila svoju povinnosť uloženú jej rozhodnutím všeobecného súdu a svojej klientke sumu určenú rozsudkom vrátila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Úlohou krajského súdu bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory sp. zn. P-59/09:216/2009 zo dňa 20. apríla 2009, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) s použitím § 33 písm. c) disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „SAK“) zmenil rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu zo dňa 28. apríla 2009, sp. zn. DS IV-54/09:216/2009 a uznal žalobkyňu vinnou z toho, že napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 15C/9/2005 z 8. apríla 2008 v spojení s opravným uznesením z 25. apríla 2008, sp. zn. 15C/90/2005 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/148/2008 z 12. septembra 2008 bola zaviazaná zaplatiť sťažovateľke O. F. sumu 7300 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom vrátenia časti zálohy na trovy obhajoby, takto nespravila, čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 18 ods. 3 zákona o advokácii a preto jej podľa § 56 ods. 1 písm. c/ zákona o advokácii bola uložená sankcia- peňažná pokuta vo výške 200 €.

Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

Podľa § 56 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

(2) Za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie

- a) písomné napomenutie,
- b) verejné napomenutie,
- c) peňažnú pokutu až do výšky stonásobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, 16)
- d) pozastavenie výkonu advokácie uložené od šiestich mesiacov do troch rokov,
- e) vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, zoznamu advokátskych koncipientov, zoznamu euroadvokátov, zoznamu zahraničných advokátov alebo zoznamu medzinárodných advokátov.

(3) Disciplinárne opatrenia podľa ods. 2 písm. a/ a b/ nemožno uložiť spolu s disciplinárnym opatrením podľa odseku 2 písm. c/. Výkon disciplinárných opatrení podľa odseku 2 písm. d/ a e/ možno podmienene odložiť na dobu najviac troch rokov. Ak počas tejto doby bude advokát právoplatne uznaný za vinného z iného disciplinárneho previnenia, podmienene uložené disciplinárne opatrenie sa vykoná.

Podľa § 13 Poriadku SAK po skončení zastúpenia je advokát povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal; povinnosť sa nevzťahuje na vzájomnú elektronickú komunikáciu a považuje sa za splnenú, ak je preukázané, že klient opakovane neposkytol súčinnosť. Vrátenie dokladov zverených klientom nesmie byť viazané na uhradenie odmeny za poskytovanie právnych služieb.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či

obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 OSP). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. (§ 245 ods. 2 OSP).

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že súdy postupujúce podľa piatej hlavy druhej časti OSP nie sú súdmi skutkovými, ale súdmi vykonávajúcimi prieskum súdnych rozhodnutí z hľadiska hmotného a procesného práva. Úlohou súdov v správnom súdnictve je súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa zákonom stanoveného postupu a nie vyhľadávanie dôkazov, ktoré mal účastník alebo správny orgán vykonať alebo predniesť (uplatniť) v administratívnom konaní.

V uvedenom konaní najvyšší súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 OSP odkazuje na rozhodnutie krajského súdu v Košiciach, nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a konštatuje ich vecnú správnosť a na doplnenie dôvodov napadnutého rozhodnutia uvádza že žalobkyňa nepostupovala v súlade s ust. § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a, keď bez zbytočného odkladu potom, čo nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 15C/9/2005 z 8. apríla 2008 v spojení s opravným uznesením z 25. apríla 2008, sp. zn. 15C/90/2005 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/148/2008 z 12. septembra 2008, ktorým bola zaviazaná zaplatiť sťažovateľke O. F. sumu 7300 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom vrátenia časti zálohy na trovy obhajoby.

Zároveň odvolací súd poznamenáva, že jej dôvody uvedené v odvolaní sú len všeobecného charakteru, z ktorých nemožno jednoznačne vyvodiť záver v čom malo spočívať porušenie hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov zo strany žalovaného, nakoľko tento bol oprávnený začať disciplinárne konanie na základe podnetu sťažovateľky voči žalobkyni. Bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa porušila svoju povinnosť takým spôsobom, a takou intenzitou, ktorá mohla znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu v očiach verejnosti svojím konaním, keď oneskorene, až po vydaní prvostupňového rozhodnutia si vykonala svoju povinnosť uloženú jej ako advokátke právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a vrátila svojej klientke časť nespotrebovaného preddavku na trovy právneho zastúpenia.

Pokiaľ ide o nepreskúmateľnosť rozhodnutia prvostupňového súdu vo vzťahu k náležitostiam rozsudku podľa § 157 ods. 2 OSP, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti a v rámci rozsudkov vydávaných súdmi v správnom súdnictve, vychádzal zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydaného rozhodnutia žalovaného a argumentačne vyčerpávajúcim spôsobom sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobkyne.

Na základe vyššie uvedeného nezostalo odvolaciemu súdu iné, než odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/13906/2010-49 z 13. júna 2012 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.